

Alle Børn er Stærke !

Spørgsmålet er Blot
Hvor ?

Indholds Fortegnelse

Indledning.....s.2

Det Pædagogiske Forløb i Teorien

Projektets Grundlag.....s.3

Projektets indledende fase..... s.4

Legetimer.....s.4

Forventninger..... s.5

Kortlægningen af Kompetancer.....s.6

Det Pædagogiske Forløb i Praksis

Intelligens Valg..... s.7

Værdien af Projektets Data..... s.8

Projektets Resultater og Konklusioner..... s.8

Pædagogiske Overvejelser

Projektets Potentiale..... s.12

Effektive resultater vs. Effektivt Forældre Samarbejde..... s.12

Mistillidens Kerne i Pædagogik..... s.14

En Pædagogiske Balancegang..... s.15

Bilag :

1 : Et Overblik Over De 7 Intelligenser

3 : Detaljerne omkring projektets kortlægning af børnenes evner

4 : Projekt Hensyn

7 : Grafer & Diagrammer

8 : Video Observationer Fra Den 1. Opgave

Forord til Forældre

Denne udgave af min praktik opgave er blevet redigeret i den hensigt at beskytte de involverede børns private oplysninger. Bilag med personlige evalueringer og uddybende afsnit omkring specifikke børn er blevet fjernet. Mine evalueringer vil dog være indraget i overleverings samtalerne og hvis det ønskes så har jeg intet imod en personlig samtale vedrørende mine erfaringer omkring jeres børn. Selve opgaven er opbygget med det formål at opfylde en række krav fra mit seminarie. De 2 hoved krav er at jeg gennemføre og dokumentere et pædagogisk forløb samt behandler en pædagogisk problemstilling.

Indledning

12 par udtryksfulde øjne og skarpe øre ser i min retning. Børnene nærmest suger alt hvad jeg siger og gør til sig. Men det skal hurtigt blive klart for mig at det jeg tror at jeg siger slet ikke er det som bliver set og hørt. Tværtimod så er det som om at jeg lige har skubbet 12 forskellige universer i hver sin retning selvom jeg ikke gjorde nogen synderligt anderledes fra barn til barn. Lidt af en kaos teori skulle under udvikling for at håndtere den ligning som ville være i stand til at sætte orden i hvad jeg lige har sat gang i oppe i 12 små hoveder. Heldigvis, for mig, er jeg ikke en fysikker.

Omtrent 100 små individer af størrelsen fra 2 – 6 år render rundt i et dagligt systematisk kaos af regler, meninger, usynlige grænser og udfordringer i alle udformninger. Hævet over børnene er ca. 25 voksne i en konstant tilstand af overvågenhed mens de prøver at få børnene til at indse hvordan den forvirrende verden er skruet sammen. Jeg er en af disse voksne. Kastet ud i en stue med 30 næsten skolemodne 5 åriget børn prøver jeg at finde ud af hvad jeg har rodet mig ud i.

Men hvad er nu det ! Nu skal alle pædagoger til at proppe børnene med alt muligt lærerigt i følge en læreplan. Og som om at det ikke var slemt nok så skal man også systematisk dokumentere for at børnene er nået at blive ført rundt i en mindre hær af forskellige tiltag inden for forskellige kategorier. Og hvordan gør man så det ? Jeg spørger men for ikke rigtigt noget endegyldigt svar ud over at det sådan set er op til hver enkelt institution. Fint ! Vi kunne så bare nøjes med at sætte børnene til at lave en hel masse af de ting som nu er påkrævet og så skrive lidt om hvad de fik ud af det.

Men hov... er det nok? Jeg ser ud på de 12 små individer som en dag skal ud og begå sig i den virkelige verden. Satte jeg dem til at lave en tegning vil jeg få alt fra et farverigt stykke kunst til noget man, på en god dag, højst kunne kalde for et surrealistisk forsøg på artistisk bodypainting. Øjensynligt var der nogen af børnene som bedre kunne styre deres hænder hen imod papiret. Satte jeg tilgængæld gruppen til at gå ud og finde sig en ven ude på legepladsen så ville de fleste i løbet af få sekunder være i fuld gang med udfordringen mens en lille gruppe står tilbage med at forvildet udtryk i ansigtet som om at jeg lige havde bedt dem om at definere Einsteins Relativitets Teori. Og måske er det slet ikke så forkeret en sammenligning.

Det er ikke nok blot at kaste børnene ud i en udfordring for der vil altid være dem som ikke kan håndtere udfordringen sådan som den bliver serveret. Og hvad nytter det så at man har gennemgået en læreplan hvis halvdelen af indholdet slet ikke er blevet opfanget af modtageren! Uden en indsigt i hvor det enkelte barns kompetancer reelt ligger; uden en viden om barnets styrker og svagheder; kan vi heller ikke som pædagoger sætte os ned og gøre os nogen forventninger om at vi faktisk gør en forskel når vi sætte lille Ole til at dit og dat. Vi skal kort sagt vide om vi præsenterer vores initiativer på en måde så lille Ole er i stand til at arbejde effektivt hen imod de mål som vi sætter for ham. Og her er det så at jeg står over for den udfordring jeg har påtaget mig i mit pædagogiske forløb. At forsøge en kortlægning af børns kompetancer!

12 par øjne og øre ser og høre hvad jeg har at sige til dem. Mit mål er ikke blot at udfordre børnene. Jeg er også i færd med at bringe orden i kaos. Når jeg går fra rummet vi sidder i skulle jeg gerne være et skridt nærmere en ide om hvorfor børnene fløj i hver sin retning afhængig af hvad jeg havde fundet på til dem. Og hvorfor er jeg så sikker på det ? Fordi at jeg går ud fra at et barn tolker og handler ud fra de kompetancer som barnet rummer. Så ved at stille dem nogle opgaver men så også give dem flere muligheder for at løse disse vil jeg være i stand til at kortlægge hvor det enkelte barns kompetancer ligger.

Jeg havde nogle gode forestillinger om hvor omfattende et projekt jeg havde taget på mig men ingen kunne forberede mig på hvor svært det var at udføre mit projekt inden for de rammer som jeg blev givet. 4000m² kan måske lyde af meget men realiteterne skulle hurtigt vise sig at være anderledes. Og med ca.10 børn pr.voksen så skulle det hurtigt vise sig at være en balancegang at passe mit projekt ind i både husets fysiske rammer, normeringer og tidsrytme. Og som om det ikke var nok så skulle jeg også sørge for at mit projekt tog hensyn til alt fra lovgivnings spørgsmål til børnene og deres forældre. En udfordring... men stadigvæk en som jeg er villig til at prøve kræfter med...

Det Pædagogiske Forløb i Teorien

Projektets Grundlag

Jeg vil søge at skabe orden i kaos ved at teste børnenes nuværende kompetencer inden for Howard Gartners 7 intelligenser¹. Jeg vil se hvilke kompetencer de formår at bringe med sig ved bordet ved at observere de beslutninger som børnene tager gennem forskellige legeforløb. Disse vil alle sætte barnets egne beslutnings evner i centrum. Men hvert legeforløb vil altid hvile definitivt på et enkelt intelligens domæne men præsentere 4 mulige veje til målet for legeforløbet. Hermed kan det observeres hvor barnet helst bevæger sig hen i forhold til 6 af de 7 Intelligens domæner.²

Der er mange problemer med at finde frem til præcise resultater i disse studier og jeg er klar over at mine resultater ikke kan benyttes som mere end et vejledende indtryk af hvilket evner et barn besider inden for de forskellige intelligenser. Men for at få brugbar dokumentation ud af mit projekt så har jeg stillet nogle kriterier til mit projekt som lyder som følger :

- Alle deltagerne i mine forløb vil være udvalgt ud fra brede kriterier og have en assorteret spredning af observeret styrker og svagheder på tværs af de forskellige intelligenser. Det er på den måde mit håb at se tydeligheden af hvor stor en forskel der er på børnenes kompetencer inden for en enkelt intelligens. Ved at vælge ud fra brede kriterier vil jeg satse på at det tydeligt fremgår af mit projekt at det er individuelt bestemt hvilken intelligens børn bedst kan tilegne sig de samme resultater med. Jeg går nemlig ud fra at børnene formentlig bedst vil formåe at udvikle deres kompetancer ved at hente støtte ud fra de intelligenser som de individuelt favoriserer.
- Før at projektet går igang så vil jeg sørge for at kortlægge børnenes nuværende evner inden for de forskellige intelligenser. På den måde vil jeg bedre kunne stille dem over for nogle legeforløb som hverken er for simple eller for avanceret set i forhold til deres nuværende evner.
- Alle mine legeforløb vil altid gå ud på at barnet skal vælge en vej for derefter at mærke konsekvenserne af deres valg. Dette skulle gerne linke de forskellige legeforløb sammen i og med at nogen børn vil træde mere i karakter og udvikle

¹ Howard Gartners er en anerkendt forsker i hjernens kognitive evner. Han er hjernen bag en teori som postulere at et menneske som minimum besider 7 forskellige udviklings domæner som kan anskues uafhængigt af hinanden. Således identificere han den menneskelige hjerne både har en Sproglig-, Logisk-, Rumlig-, Kropslig-, Musisk-, Social- og Indre (Personlig) Intelligens som hver især kan være udviklet forskelligt fra person til person.

² Som et af mine første initiativer, for at gøre mit projekt mere tidsmæssigt overskueligt, valgte jeg at ekskludere den musiske intelligens fra mit projekts rammer.

sig hurtigere i nogen legeforløb frem for andre. Dette vil netop være fordi at legeforløbene er baseret på forskellige intelligenser og dermed forskellige måder at lære den samme lektion på.

- Alle mine legeforløb med børnene vil blive dokumenteret via videofilm i håb om at man med et sådan medie kan tydeliggøre børnenes udvikling ved at tydeliggøre både deres verbale, ekstra-verbale og non-verbale initiativer. Jeg vil også med denne form for dokumentation i hånden bedre kunne observere elementer under legeforløbene som ikke er ønsket. F.eks. distraherende støj som fjerner børnenes opmærksomhed fra forløbet hvilket så også vil påvirke deres evne til at handle kompetent under legeforløbet.

De ovennævnte kriterier er med til at lægge et fundament under mine resultater af dette forløb. Jeg er klar over at man i høj grad kunne stille spørgsmålstejn ved hvorvidt mine selvvalgte kriterier er formet ideelt og målrettet præcist nok til at kunne give et indblik i mine børns evner til at vælge inden for forskellige intelligenser. Til det kan jeg kun sige at pædagogik langt fra er en nøjagtig videnskab og der findes ingen præcis og definitiv måde at finde frem til de resultater som jeg søger i mit projekt. Jeg har gået ud fra Howard Gartners 7 Intelligenser³ vel vidende om at min fortolkning af hvad diverse intelligenser rummer er et meget omdiskuteret emne blandt forskere nu til dags. Jeg har dog i så vid udstrækning som muligt forsøgt at holde mig til De originale 7 intelligensers hovedtræk som Howard Gartner originalt har fremstillet dem.⁴

Projektets indledende fase

Det første skridt i mit forløb er at udvælge de børn som skal være involveret. Til dette formål har jeg søgt at finde en gruppe børn som udviser en varieret mængde personligheds træk som så i fællesskab danner en balance mellem :

- Han og hun køn
- Udadvendte og indadvendte
- Selvsikre og usikre
- Fordybende og vægelsindede

Legetimer

"Er der legetime idag?" Spørgsmålet bliver stillet for hundredene gang og idag kan jeg svare "ja, der er legetime idag, men kun for nogle af børnene." "Skal jeg være med?" kommer det så logisk. "Nej" siger jeg "Men du er så bare med i en af de andre legetimer, vi kan ikke altid alle sammen være med, men så er der jo bare nogle andre ting som du kan være med til i stedet for."

Jeg kalder på de børn jeg har planlagt at udføre en legetime med. "Kan i gå ind og sætte jer på stuen." Børnene haster ind mens de højlydt proklamere, til alle som spørger hvor de skal hen, at de skal ind og have legetime med mig. Flere gange må

³ Anvendt Litteratur :

"Frames of Mind – The Theory of Multiple Intelligences" by Howard Gartner
Second Edition, Published by Fontana Press 1993

"The Unschooled Mind – How Children Think and How Schools Should Teach" by Howard Gartner
10. Anniversary Edition, Published by Basic Books 2004

⁴ Se en nærmere beskrivelse af hvad de 7 intelligenser indeholder i Bilag 1

jeg afvise at andre børn kan komme med. Jeg ville ønske at jeg kunne tage alle ind men legetimerne har unægteligt et fokus på individer og ikke en større helhed.

På stuen står det snart velkendte kamera passivt og venter på at observere dagens begivenheder. Alle børnene har allerede fundet deres farverige navneskilte frem fra deres skuffer. Der sidder allerede adskillige klistermærker af forskellige arter på dem. "Orv, hvad er det for et mærke?" Flere af børnene har ikke de samme klistermærker fordi at klistermærkerne har en bestemt betydning for hvad børnene har lavet i legetimerne og ikke alle har lavet det samme endnu.

Jeg beder alle børnene om at sætte sig over i et hjørne og jeg sørger for at de har så få abstraktioner inden for deres synsfelt mens jeg placere dem foran kammeret. Jeg sætter mig og begynder at råbe børnenes Legetime navne op. Nu er børnene meget opmærksomme. De ved hvad der kommer nu og jeg kræver altid ro og orden når jeg præsenterer hvad dagens legetime går ud på.

"Idag skal vi lege med bolde!" proklamere jeg. "I skal tage de her 2 spande og så skal i putte lige mange bolde i hver spand". Børnene kigger lidt vantro på mig. Så let har de aldrig sluppet afsted med at løse en af mine udfordringer og gøre sig fortjent til endnu et klistermærke på deres navneskilt. Efter en kunstnerisk pause siger jeg "Det lyder ret let hva! Men så må jeg jo hellere gøre det lidt sværere. I skal nemlig have bind for øjnene." Jeg trækker demonstrativt en kæmpe hat ned over mit hovede så jeg ikke kan se en dyt. Det more børnene fortrinligt. "Ja, nu er det en hel del sværere at se om man har lagt lige mange bolde i hver spand. Men heldigvis vil jeg give jer nogle måder at løse opgaven på." "Ja; 4 måder" siger et kvikt hoved blandt børnene.

Jeg begynder at forklare børnene hvordan at de på vidt forskellige måder kan opnå det samme resultat og få lige mange bolde i hver spand. Bagefter spørger jeg dem en efter en hvordan de helst vil løse opgave på. Børnene begynder at spede sig ud over de forskellige valg muligheder og jeg notere ivrigt mine første data ned omkring børnenes præferenser inden for de 4 valgmuligheder.

Så afløses den teoretiske del af min legetime med den langt mere aktive praktiske del af min legetime. Jeg tager børnene efter tur og sætter dem til at løse udfordringen med bolden efter deres egen løsnings model. Og ovre i hjørnet filmer kameraet løs. Data fra den praktiske del af forløbet er ved at blive dokumentere minutiøst så jeg senere i ro og mag kan sætte mig ned og se børnene bruge løs af deres repertoire af kompetencer i deres higen efter at nå frem til mit fremsatte mål.

En rum tid senere runder det sidste barn af med at få sig endnu et velfortjent klistermærke. "Hvornår er der legetime igen?" Spørger barnet nu. "Hvor mange legetimer har vi om ugen?" Spørger jeg tilbage igen. "2!" lyder svaret øjeblikkeligt. "Hvad er det for en dag idag?" Spørger jeg videre. "Tirsdag!" Jeg venter et øjeblik for at se om barnet selv kan lægge 2 og 2 sammen. Pludselig lyser barnets ansigter op...

Forventninger

Børnene skal gennemgå 6 opgaver fordelt over et utal af legetimer.⁵ Det interessante i opgaven vil så ligge i hvor ofte de vælger de forskellige valg, som benytter en specifik intelligens, for at nå deres mål. Og jo flere gange at en intelligens går igen jo mere er det et udtryk for at barnet har følt sig mere sikker i denne intelligens frem for andre som muligvis er mere nærliggende opgavens natur. Eksempelvis så er klatre opgaven klart en kropslig aktivitet men hvis et barn vælger en anden løsning så er grunden sandsynligvis at de føler sig mere sikre på at fuldføre opgaven med andre talenter end deres kropslige udfoldelser. Jeg vil ikke gå så lang

⁵ En udpensling af alle opgaverne og deres indgåen i en kortlæggelse af børnenes kompetencer kan findes i Bilag 3

som at sige at børnene som vælger at undgå visse intelligenser nødvendigvis er dårligt udviklet i disse. Men hvis dette er et gentagende mønster i barnets hverdag så vil barnet selvfølgelig heller ikke udvikle sig i den intelligens som bliver fravalgt. Tilgængæld vil et barn som vælger et bredt udvalg af intelligenser over de 6 opgaves forløb have en alsidig mængde resurser at trække på med det resultat at der ved fremtidige udfordringer vil stå flere døre på klem for dem når de skal træffe valg igennem deres liv.

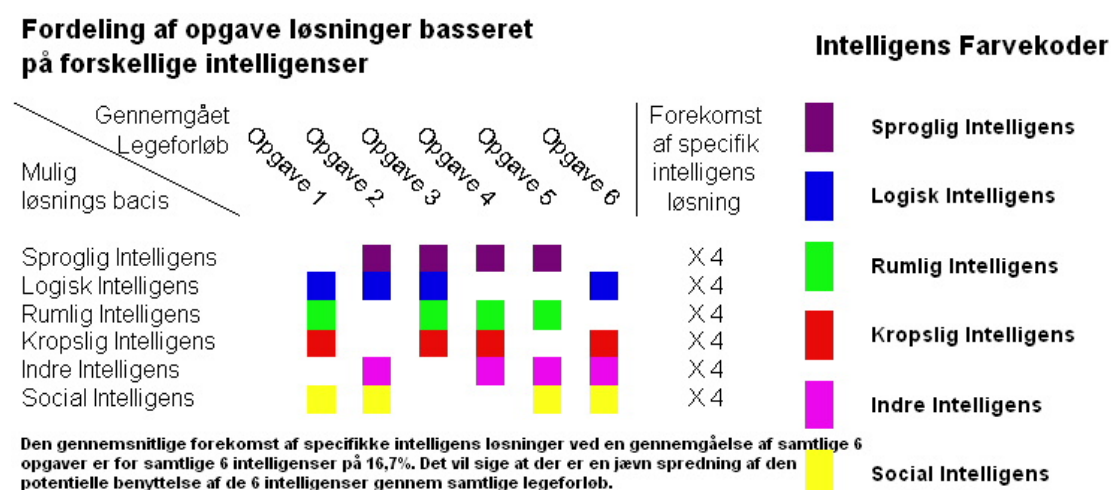
En anden interessant observation vil i øvrigt være at sammenligne den preliminaire og professionelle vurdering af barnets styrker og svagheder med de valg som de føre sig frem med igennem de 6 opgaver. Vil deres valg stemme overens med hvad der forventes af dem? Eller vil skjulte aspekter af barnets kompetancer dukke op til overfladen.

Kortlægningen af Kompetancer

Udfordringerne i mit projekt vil være meget varieret af natur men der vil blive stillet barnet flere muligheder for at løse udfordringerne via andre intelligenser end den mest direkte åbenlyse intelligens. Dette vil formentlig betyde at en række af disse tests vil afsløre børnenes vægtning af intelligens domænerne inden for de forskellige løsninger. Jeg forestiller mig f.eks. at et barn med styrker i den sociale intelligens vil gøre tung brug af løsninger som involvere andre individer for at løse opgaven.

For projektets vedkommende så vil fuldførelsen af disse opgave forhåbentlig afdække hvor barnets styrker ligger inden for de forskellige intelligenser samt give en generel ide om hvor de ligger rent udviklings mæssigt inden for intelligenserne.

I løbet af de 6 opgaver vil et barn være blevet præsenteret for 24 valg som er fordelt ligeligt ud over de 6 intelligenser Sprog, Logik, Rumlig, Kroslig, Indre og Sociale Intelligens som også udgår af skemaet nedenfor⁶ :

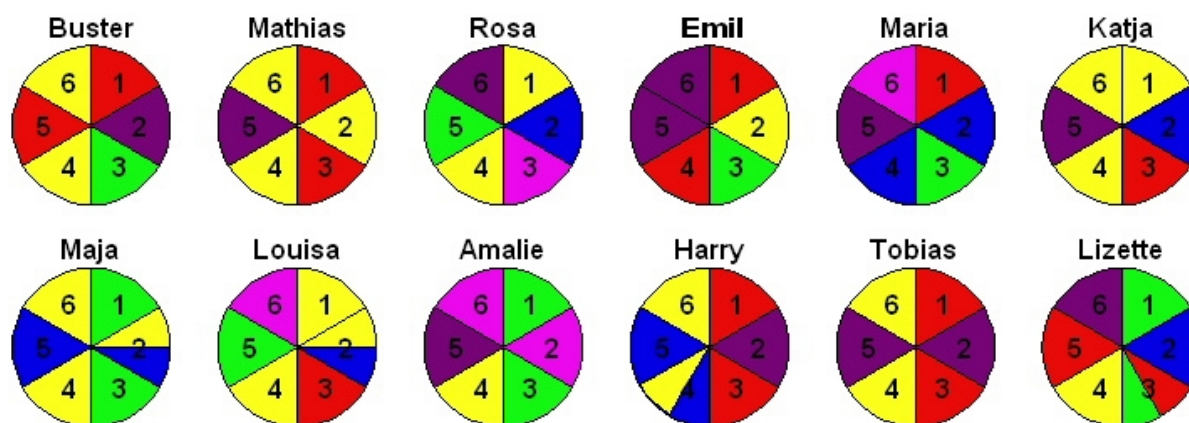
⁶ Samtlige billeder igennem denne opgave er at finde i en pænere let læselig farve version i Bilag 7

Det Pædagogiske Forløb i Praksis

Intelligens Valg

En opgave begyndte som sagt altid med at børnene med eksempler blev præsenteret for en udfordring samt 4 løsningsmodeller. Herefter skulle de så vælge en specifik løsningsmodel før de blev stillet over for udfordringen i praksis. Der var mange hensyn som skulle tages i betragtning når jeg valgte hvorledes at jeg ønskede at danne ramme omkring denne valgproces. Min første prioritet var at skabe ro omkring børnene så børnenes valg ikke blev påvirket af udenfor stående faktorer (Læs mere om dette i afsnittet "Værdien af projektets data"). Dette var relativt ligetil og på mange måder var denne del af opgaven det mest væsentlige for min indsamling af data omkring børnenes intelligens valg. Man kan overvejende sige at disse valg både gav meget direkte dokumenterbare data. Samtidig var det let at se om børnenes valg blev påvirket af udenfor stående faktorer i og med at jeg i så høj grad kunne kontrollere omgivelserne og holde mit fokus på børnene i gennem mine forløb. Derfor kalder jeg også denne del legeforløbene for teori forløb/legetimer.

Deltagernes preliminaire løsnings præferencer fordelt over de forskellige intelligenser

En ost repræsenterer et valg i et specifikt barns projekt forløb. Børnene har gennemgået 6 opgaver hvilket vil sige at en ost med tallet 3 svare til et valg fortaget i den 3. opgave. Ostens farve afhænger så af hvilken valg som er blevet truffet af barnet. Et flerefarvet felt repræsenterer et barns ønske om at ændre løsnings model fra en intelligens til en anden. En jævn fordeling i mellem de forskellige farver svare til at et barn er rimelig alsidigt i dets præferencer. Vægtes en farve tilgængelig tungt hos et barn så er det muligvis en indikator på at barnet har eller vil stå over for problemer med udfordringer som ikke tager hensyn til den skæve kompetence fordeling. De indsamlede data er erhvervet via protokol føring igennem de forskellige legeforløb.

Da børnene så efterfølgende stod over for deres udfordringer blev det hurtigt åbentlyst for mig at børnene meget let kunne vise sig tilbøjelige til at bringe mange flere intelligenser i brug end deres forudgående valgs rammer gav dem mulighed for. Dette gjalt specielt når opgaven viste sig at være for udfordrende til at kunne løses udelukkende med det valg som børnene havde sat sig op efter. Dette var som tidligere nævnt ikke uventet men det gik her op for mig hvor væsentligt det var for indsamlingen af data at registrere børnenes faktiske brug af intelligenser så man ikke kun dannede sig et overblik over hvad børnene selv vægter rent intelligens mæssigt men også hvad de i realiteten har at byde på hvad enten de er bevidst om det eller ej.

Det som typisk skete var at børnene begyndte at bruge deres egne versioner af nogle af de alternative valg, som opgaven bød på, til at underbygge deres primære valg af løsnings modeller.⁷

Når børnene derimod ikke selv synes i stand til at løse opgaven på den ene eller anden måde så gik jeg ofte ind og gav dem et lille puf ved at give dem eksempler

⁷ Læs mere om Børnenes faktiske brug af intelligenser under Projektets Resultater og Konklusion.

på hvad de kunne gøre eller, hvis tingene så helt håbløse ud, foreslå dem at skifte til en helt anden løsningsmodel.

Alt i alt var de fleste børn mere eller mindre eminente til at skabe deres egen succes og det satte også sit præg på både mig og børnene i den udvikling som er foregået gennem opgavernes udførelse

Værdien af Projektets Data

Mit projekts produktion af brugbare resultater og begrundede konklusioner afhænger i høj grad af "informations bearbejdes psykologi".⁸ En metode som har vundet indpas inden for studier i den menneskelige hjerne. Men jeg har som enkelt individ ikke haft noget nær de resurser som ville have været nødvendige for at højne min dataindsamling og bearbejdning op på et niveau som nydes blandt folk som udelukkende er dedikeret til den videnskabelige proces.

Siden at der for mig er andre hensyn som skal tages, under mit projekt forløb, ud over indsamlingen af "rene data" har jeg set mig nødsaget til at koge metoden ned. Nogle af de hensyn som jeg har valgt at prioritere højere end præcise resultater er⁹:

- Forældre hensyn
- Hensyn til Tids rammer
- Hensyn til Fysiske rammer
- Hensyn til børnenes dedikering
- Hensyn til børnenes motivering

Alt i alt er min konklusion at man forsigtigt skal balancere ens antal af deltagere, givne tidsrammer og fysiske rammer. Vejer man disse faktorer forkert må man enten se sig selv i besiddelse af for enten for få eller for ringe resultater i sidste ende. Heldigvis for mig vil jeg sige at min vægtning har båret gode resultater med sig.

Projektets Resultater og Konklusioner

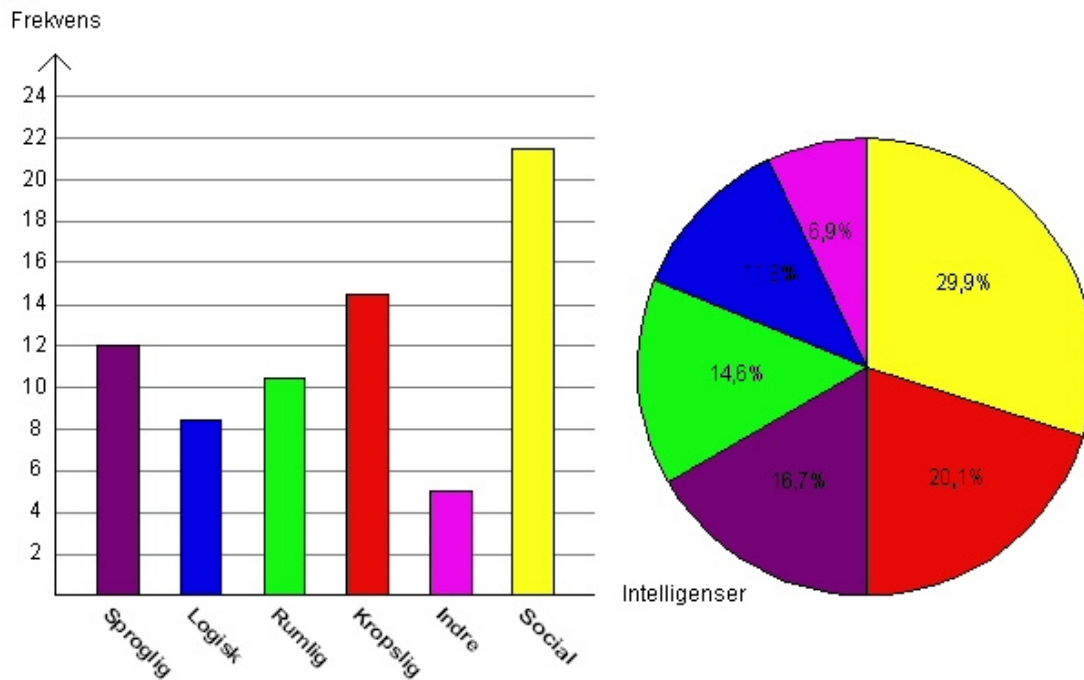
Projektet bærer generelt præg af at jeg har haft nogle ganske velfungerende børn som grundlag for mit projekt. De rammer som min institution har formået at skabe omkring børnene har skabt en lang række børn med en betragtelig mængde resurser spredt fornuftigt over de 6 intelligens domæner som jeg har involveret i mit projekt. Nogle specifikke intelligenser træder dog gennemgribende i karakter som er værd at bemærke.

Projektet synes i høj grad at bære præg af aldersgruppens nuværende udviklings stadie. Der er åbentlyst fokus på motorik og socialisering i børnenes hverdag mens at logisk tænkning og dybtgående tankeprocesser så som abstrakt tankegang og refleksion kun lige er koncepter som børnene er begyndt at benytte som en del af deres kompetancer.

⁸ Informations Bearbejdes Psykologi er i korte træk at observere så mange minutiøse detaljer omkring en persons opførelse for derefter at analysere disse data med henblik på at danne et overordnet billede ud fra de overensstemmelser (eller mangel på samme) som måtte findes i datamængden. Dannelsen af teori sker med andre ord ved at observere realiteternes sammenhæng frem for at postulere en teori for derefter at teste den i praksis. Metoden har vundet indpas inden for psykologiens verden efterhånden som nye teknologier giver stadigt bedre mulighed for at registrere og observere alle aspekter af en persons virken og færden. Den ekstrem høje grad af detaljer som danner grundlag for teori og konklusioner kan bl.a. ses i Marte Meo Metoden.

⁹ Læs en mere detaljeret beskrivelse af Projektets Hensyn i Bilag 4

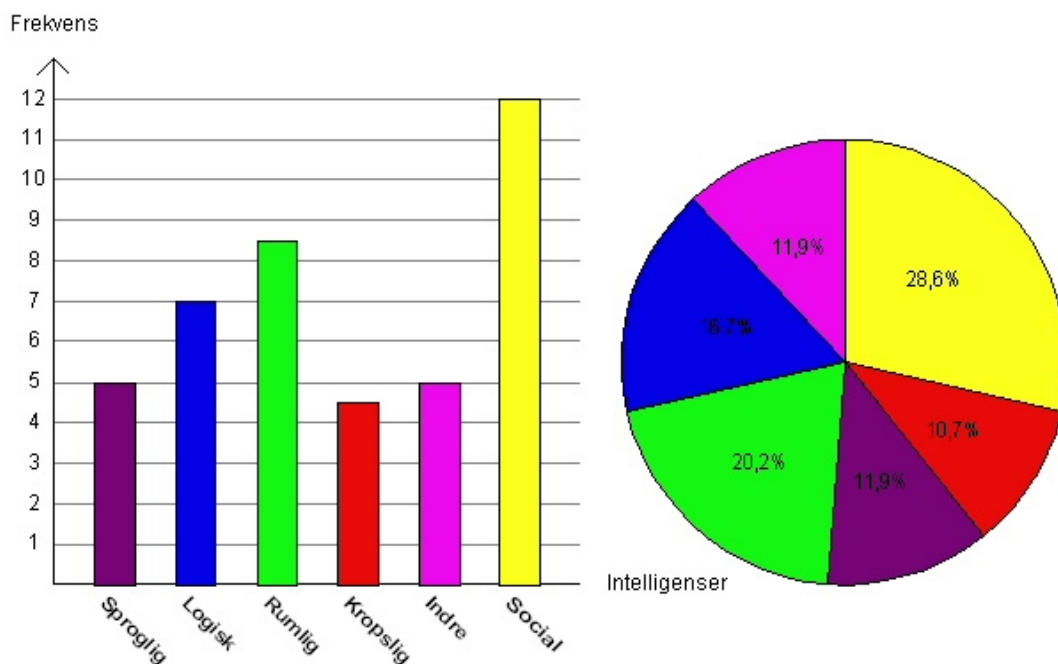
Deltagernes samlede preliminaire løsnings præferencer

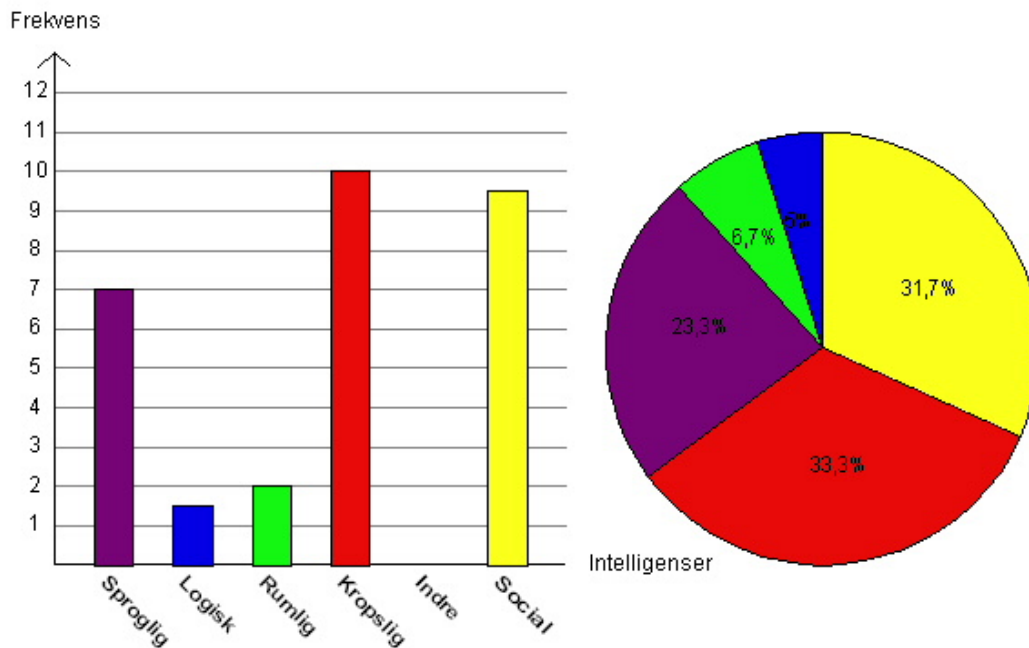
Det er en generel tendens at børnene oftest vælger sociale eller kropslige løsninger i legeforløbene. Dette passer godt i overensstemmelse med hvad man kan forvente af et 4-5 årigt barn. I denne alder er de motoriske evner i en rivende udvikling og med et utal af børn og gode rammer for at udfolde sig kropsligt på min Institution så er det ikke overraskende at disse 2 valg har vægtet tungt.

Der ses en meget stor forskel på valg præferencerne afhængigt af om deltageren er en pige eller en dreng. Dette er naturligt men det slår mig alligevel hvor meget min institution har formået at skabe et miljø for pigerne som har udviklet en meget adspredt fordeling af pigernes præferencer mens at drengene er og bliver drenge med en tung vægtning af det kropslige i deres foretrukne valg.

Pigernes preliminaire løsnings præferencer

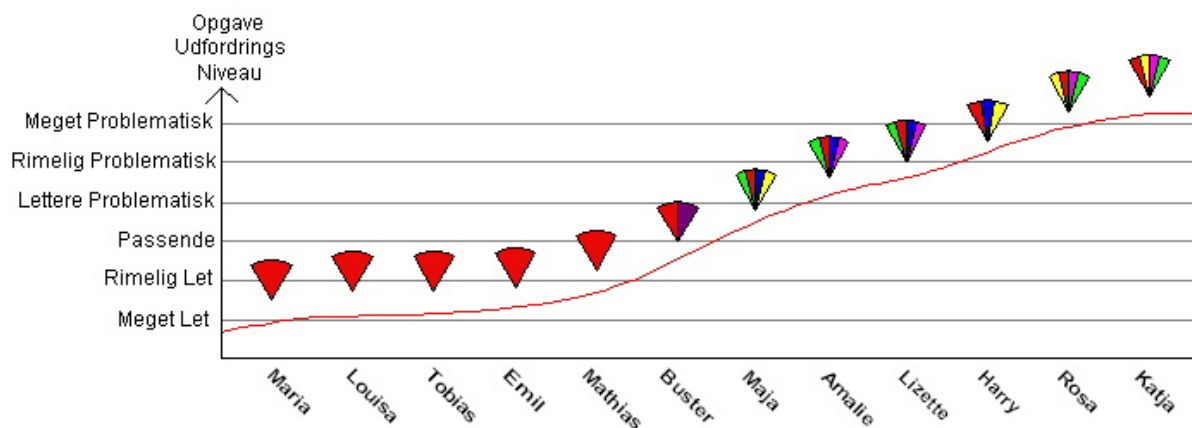
Drengenes preliminaire løsnings preferencer

Opdeler man mine deltagere efter køn vil et lidt anderledes billede tage form. Det var ikke uventet at drengene ville vægte de kropslige løsninger meget tungere end pigerne. På samme måde overrasker det mig heller ikke at drengene foretrækker handling frem for refleksion som man ser i en total fravælgelse af løsninger baseret på den Indre Intelligens. Billedet som tegner sig viser klart og tydeligt at man næppe vil ramme ved siden af hvis man præsenterer begge køn for en udfordring som har sociale elementer i arbejdet. Pigerne er ret alsidige og kan i høj grad stille sig fleksible over for en udfordring uanset hvordan den er bliver præsenteret. Til gengæld så vil man hurtigt tabe drengenes interesse hvis man kun udfordre dem i en ren intellektuel kapacitet. Kan man i stedet for sætte bevægelses elementer ind i udfordringen så vil drengene i langt højere grad blive stimuleret i en positiv kapacitet.

Ser man på hvilket kompetancer børnene reelt benytter sig af under opgavernes forløb danner der sig hurtigt et billede som jeg ikke havde forudset. Gennem de forskellige opgave forløb som børnene gennemgik var der en klar tendens til at børnene kun viste deres egentlige kompetancer når opgaven de blev konfronteret med lå en tand højere oppe end deres reelle formåen. Men siden at det har været problematisk for mig at være på forkant med børnenes niveau inden for de forskellige opgaver så har jeg måtte pejle mig ind på hvornår præcis at børnene blev udfordret. Dette har betydet at jeg rimelig ofte har lavet en udfordring for lille med det resultat at jeg ikke fik intelligens sprednings effekten at se. Derfor tegner der sig som eksempel følgende billede i den første af opgaverne (Opgaven med den Kroplig Intelligens som primær kategori) :

Børnenes Faktiske Brug af Intelligenser Under Udførelsen af Den 1. Opgave

I opgave 1 fik børnene til opgave at få fat på et objekt oppe i et træ. Dette er primært en kropslig udfordring i og med at det mest nærliggende valg, som børnene bliver stillet over for, meget simpelt er selv at klatre op i træet og hente objektet. Men siden at børnene som jeg havde med at gøre var meget dygtige til at klatre i træer så blev opgavens udfordrings niveau ikke stor nok til at børnene måtte tage andre kompetencer, inden for andre intelligenser, i brug. Først når jeg gjorde opgave sværere for børnene begyndte børnene at trække på andre kompetencer.

F.eks. ses dette med Harry som i modsætning til de andre børn fik placeret sit objekt et sted i træet som ikke var tilgængeligt for ham ved udelukkende at klatre. Derfor bedte han nogle venner om at hente kasser til ham som skulle assistere ham i at gøre klatreturen mere tilforladelig. Det samme gjaldt for pigerne som generelt valgte den rummelige løsning fordi at de ikke turde at klatre op. Disse piger blev udfordret over deres niveau i og med at de redskabe de fik udleveret ikke i sig selv var nok til at få fat i objektet. Og sidst lå så de 2 piger som valgte en social løsning. Disse piger blev udfordret langt over deres niveau i og med at de ikke turde at klatre til objektet men måtte afhænge af at en ven hjalp dem til målet. De indsamlet data er erhvervet via video filming igennem de forskellige legeforløb. (Se Bilag)

På baggrund af dette resultat har jeg konkluderet at en nøjagtig kortlægning af et barns kompetenser inden for de forskellige intelligenser beror på enten :

- At man på forhånd kender barnets formåen inden for de forskellige opgaver.
- At man, som i mit tilfælde, gentager den samme opgave med et barn indtil at udfordringen niveauet tydeligvis ligger over barnets formåen.

Først når dette er gjort vil man se barnet forsøge at drage nytte af dets kompetencer, inden for andre intelligenser, til at løse opgaven.

Alt i alt er jeg ikke bekymret for det generelle billede som har dannet sig gennem mine indsamlet data. Men jeg kan snildt se hvorfor drengene kan støde på problemer med at tilpasse sig skolen som, for projektets børn, lure lige rundt om hjørnet. Det er nemlig ret tydeligt at det ikke vil hjælpe drengene at blive tvunget ind i et miljø som ikke prioriterer det kropslige aspekt særlig højt. Hvad der kan redde dette, for drengene i mit projekt, er en høj grad af gruppe arbejde og nogle spændende historier.

Projektet har også haft nogle børn som både har afviget positivt eller bekymrende fra normen. En afvigelse består f.eks. af at et barn sætter sig uden for dets kammeraters typiske valg. Der ses eksempelvis en dreng i børnegruppen som vælger logiske løsninger i et usædvanlig omfang set i betragtning af at de resterende drenges brug af denne type løsning stort set er ikke eksisterende. Et andet eksempel er et barn som, i modsætning til resten af børnegruppen, vælger løsninger i den indledende del af legeforløbet som barnet herefter helt undlader at benytte sig af under selve udfordringen.

Pædagogiske Overvejelser

Projektets Potentiale

Hele projektet har båret præg af at have bevæget sig vidt og bredt omkring de fleste aspekter af hvad som ønskes af læreplanerne. Alene på den baggrund ville projektet være et godt initiativ. Men det virkelige ønske som jeg ser projektets resultater i samhörighed med er skolens videre håndtering af børnenes fortsatte evne og lyst til at udvikle deres kompetencer inden for skolens regi. Med en kortlægning af både børnenes præferencer og egentlige ressourcer inden for de 7 intelligenser vil skolen, som traditionelt vægter sproglig og matematisk intelligens meget højt, være i stand til at se hvor barnet kunne erhverve sin viden hvis bøger ikke formåede at fange barnets interesse eller bringe barnet videre mod en bedre forståelse af et emne.

Jeg ser også resultaterne som brugbare når man som pædagog skal underbygge en udvikling der hvor ingen er registreret hos et barn. Det kan gøres ved at gøre børnene bevidst omkring de styrker som de ikke selv har registreret. Og for dem som synes ude af stand til at skabe resultater i bestemte intelligenser kan der defineres en handlingsplan. En plan som både kan tage højde for et barns niveau inden for den intelligens man har fokus på samt muligheden for at sammensætte forløbet på en sådan måde at barnets stærke intelligenser ligger i forlængelse af den intelligens som man gerne så en udvikling i.

Desværre må jeg også konkludere at et projekt som dette er og bliver et projekt i dets nuværende form. Skulle man ude i institutionerne forsøge at lave en så gennemgribende analyse af samtlige børn ville det kræve en forøgelse af de ressourcer og mandskabs timer som på nuværende tidspunkt står til rådighed.

Samtidig er det en meget nærgående proces som i høj grad kræver tillid fra alle involverede parter. Jeg både ser og har oplevet adskillige konflikter omkring projektet som mest af alt beror på hvad der er godt for barnet. Jeg kunne snildt forestille mig at mit teoretiske grundlag ville være i konflikt med andre pædagogers pædagogiske principper. Mest af alt har jeg dog følt hvor relevant det er at have en positiv dialog med børnene men samtidig være meget bevist om at have det samme med forældrene. Grunden hertil er at det man kan tillade sig at gennemføre med børnene i høj grad beror på hvilke standpunkter forældrene tager i et projekt som dette.

Effektive Resultater vs. Effektivt Forældre Samarbejde

Hensyn til effektive resultater vs hensyn til forældres interesser har på mange måde påvirket min færden omkring min færden omkring børnene. Jeg er som fremtidig pædagog stillet over for visse krav som jeg i vid udstrækning forsøger at opfylde. De krav som jeg har i fokus er :

Omsorgs Person : Pædagoger skal tage vare omkring både børnenes fysiske og psykiske velvære.

Forældresamarbejde : Pædagoger skal også involvere forældrene i deres børns færden på side linien. Derudover skal pædagoger aktivt informere forældrene om deres børns hverdag i institutionen.

Læreplaner : Pædagoger skal gennemgå en række overordnede tiltag med børnene på en række områder som skal dokumenteres på skrift.

Som pædagog studerende bliver jeg ligeledes stillet over for nogle krav som jeg skal opfylde for at gennemføre min praktik. En af disse er en skriftlig redegørelse af et pædagogisk forløb. En opgave som jeg tager meget seriøst hvilket gør at mit projekt ikke kun ender med at repræsentere et bredt spektrum af tiltag som følger læreplanerne men også bliver dokumenteret på video samt redegjort minutvis over for samtlige forældre i form af skriftlige udmeldinger omkring projektets detaljer samt åbent tilgængelige dagbogs optegnelser.... Men selvom disse tiltag skulle definere mig som en fornuftigt agerende pædagog så er der ydeligere et sæt krav som jeg bliver stillet over for fra forældrenes side :

Sammentykke : Ikke alle forældre var interesseret i at have deres børn med i mit projekt. Siden at mit projekt så og sige var et pædagogisk tiltag på niveau med så mange andre af børnehavens initiativer så jeg dog ikke rigtig nogen god grund til at spørge om tilladelse på dette område. Jeg spurgte til gengæld om en tilladelse til at filme de børn som jeg indviterede til at deltage i projektet. Denne form for dataindsamling ligger jo ud over pædagogernes normale evaluering af børnene. Derfor blev der ikke stillet spørgsmål ved at tilladelser skulle indhentes før børnene reelt kunne deltage.

Jeg indser nu at jeg selv med min grundige indformering omkring projektet også kunne have sat det som et krav at alle indviterede børns forældre skulle melde tilbage til mig hvis de ikke var interesseret i deres barns deltagelse i mit projekt. Men skulle alle andre pædagogiske tiltag på institutionen så også igennem samme procedure? Spørgsmålet ville have været relevant hvis jeg ikke brugte et kamera som dokumentation og havde haft tid og resurser nok til at involvere samtlige børn på min stue i mit projekt!

Forældrenes ønsker om hvilket aktiviteter deres børn må deltage i skal selvfølgelig præge vores planlægning af institutionenes hverdag. Men det samme gør sig også gældende med læreplanerne. Derfor bliver det unægteligt til et dilemma hvis nogle pædagogiske tiltag ikke må være tilgængelige for alle børnene. Ikke kun fordi at de børn som udelukkes vil miste en del af de tiltag som læreplanerne søger at fremme. Men også fordi at det hurtigt bliver til et problem hvis et generelt tiltag skulle gøres individuelt. Et sådan indgreb kræver jo også ekstra hænder som ikke findes på nuværende tidspunkt.

Tillid : Jeg mærkede også et udpræget fokus på min naturlige tilstedeværelse over for børnene. Jeg blev af de andre pædagoger hurtigt gjort opmærksom på når jeg benyttede uheldige ord, indvolderede mig selv i leg eller dragede fysisk omsorg over for børn som havde brug for trøst. Ikke fordi at jeg gjorde noget galt i at gøre som jeg gjorde men fordi en forældre kunne komme ind og se mig indvolveret i en situation eller aktivitet som let kunne misforstås som om at jeg var i gang med et fysisk overgreb på barnet. F.eks. kunne det at et barn for lov at side på skødet eller mere usædvanligt får en omgang ryg massage med en bold let tolkes som om jeg havde uhensigtsmæssige personlige motiver i sinde. Enten fordi at den voksne ikke har haft chancen for at se den fulde kontekst af situationen eller også fordi at de får en misvisende beretning af barnet som var indvolveret. Som eksempel kunne jeg spørge jer læsere hvad jeres første tanke ville være hvis jeres barn kom og fortalte at den mandlige pædagog har "gnubbet mig bagpå..." ? Ja, jeg har mere end en gang krænget tæer over hvordan jeg har formuleret mig selv for senere at få pointeret hvordan mine ord også kunne fortolkes. Alene ordet massage er af de fleste pædagoger betragtet som et uheldigt ord at lære børnene for ordet før i et voksent sind meget hurtigt over i mere end hvad ordet dækker over i barnets beskrivelse af situationen.

Med hensyn til mit projekt så var det et udpræget ønske fra nogle forældre at jeg helst ikke måtte være alene med deres børn i mine tiltag. Ønsker om at der skulle være andre børn tilstede mens at jeg havde fokus på disse forældres børn var underbygget af flere forespørgelser omkring om de andre pædagoger på institutionen ville være involveret i mit projekt.

Jeg mærkede med andre ord at flere forældre, som et resultat af usikkerhed omkring min person, søgte at helgardere sig mod mit evnt. u hensigtsmæssige engagement med deres børn. Jeg finder dette særdeles forståeligt! Specielt set i betragtning af at jeg er en studerende... men hvor går grænsen for hvor selektivt de ansatte må udskilles som et resultat af hensynet til forældrenes varierende bekymring? Er det i orden at en medarbejder ikke må indgå i aktiviteter på ligefod med andre som et resultat af at denne person ikke har vundet alle forældrenes tillid og måske endda aldrig vil blive givet muligheden? Min holdning hælder imod at alle de ansatte skal indgå ligeligt i alle aktiviteter på en institution. Det at institutionen har pladseret en person, i form af en pædagog, -medhjælper eller -studerende, sammen med børnene betyder også at man fra ledelsens og seminariets side har fundet denne person kompetent og ansvarlig nok til at begå sig i denne rolle. Personen er med andre ord sat til at give lille Lisa en ren ble, trøst og kontakt hun når hun græder samt udfordringer når hun skal udvikle sig fordi denne person, af ledelsen og seminaret, er vurderet til at have både kompetancerne og ansvars bevidstheden til at udføre disse opgaver.

Jeg er dog også af den mening at man ikke bør være blind over for forældrenes behov i ligestillingens navn. Derfor ser jeg mig selv villig til at trække mig lidt over for forældre som åbentlyst ikke, af den ene eller anden grund, har tillid til min person... Men hvis mine evne, som fungerende pædagog studerende, kontinuert bliver undermineret af en manglende tillid så ser jeg det både som et uacceptabelt tab for børnene, mig selv, og min fremtid som kvalificeret pædagog. Jeg søger derfor i vid udstrækning at undgå sådanne situation ved at være opmærksom på at nogen vil se med negative øjne på at jeg står med børn i ømtåelige situationer.

Mistillidens Kerne i Pædagogik

Men hvad er det som gør at jeg så let kan sætte mig selv i et dårligt lys ? Jeg ser i min situation følgende grunde :

Som nyt ansigt i en institution har jeg ikke nok tillid hos nogle forældrene til at tvivlen kommer mig tilgode hvis en uheldig fortolkning af mine aktiviteter skulle dukke frem i folks bevidsthed. Det at jeg til dels allerede er betragtet som kvalificeret til at håndtere børn med støtte fra kvalificeret personale kommer sjældent i betragtning. Det er et udpræget fænomen at flere forældre stiller spørgsmålstegn ved pædagogernes håndtering af børnene et langt stykke hen af vejen. Varetagelsen af børn er jo i vid udstrækning et emne som altid vil være oppe til debat. Dette ser jeg ikke som et problem i sig selv. Jeg betragter ikke mine ideer om hvordan børn bør varetages som definitiv for hvordan jeg bør forholde mig over for andre folks børn. Men når en forældre ikke har tillid til at jeg har gode intentioner over for deres børn så er det ikke længere blot et spørgsmål om mine evner men også min karakter. Vi taler ikke længere om at jeg handler ud fra hvad jeg har mestret under min uddannelse som pædagog men at jeg handler ud fra personlige motiver og overbevisninger. Kort sagt ses mine handlinger som uprofessionelle. Og det kan desværre være let for en forældre, med egne erfaringer i varetagelsen af sine egne børn, at konkludere at pædagoger handler uprofessionelt da de erfaringer som henholdsvis en

pædagog og en forældre har gjort sig på ingen måde kan ugyldiggøres i forhold til hinanden.

Hele mit projekt understreger dette udsagn! Der er flere måder at opnå det samme resultat på og en måde er sandsynligvis mere fornuftig for et individ end for et andet. Man kunne så fristes til at spørge hvad som så skulle hæve pædagoger en tand højere end alle andre når det kommer til varetagelsen af børn. Svaret er at pædagoger ikke blot bør forholde sig til egne erfaringer men også de underbyggende mekanismer såvel som det brede spektrum af akkumuleret erfaringer med børn på tværs af branchen. Og ud fra denne viden skal vi så pejle os ind på den bedste fremgangsmåde som det individuelle barn har behov for.

Et andet aspekt, som er værd at kigge på, er at jeg er en mandlig pædagog. Sådant som medier og generel holdning har kategoriseret mænd så er der en markant risiko for at jeg er pædofil. Dette er måske lidt drastisk en fortolkning men siden at pædagog branchen i så høj grad er domineret af kvinder er det også blevet en forbløffende markant holdning at mænd ikke passer ind i folks billeder af hvordan en omsorgs figur i institutionerne kan se ud. Derfor vil luntten for hvad mænd kan tillade sig over for børnene også være kortere og der er langt kortere fra en misforståelse af en situation til at ordet pædofili kommer på banen hvis pædagogen er en mand frem for en kvinde.

En Pædagogisk Balancegang

Altså er jeg nået frem til konklusionen at det er nødvendigt at tage forbehold omkring min færden omkring børnene i min institution. Både fordi at jeg er ny men også fordi at almen etik dikterer at man bør undgå misforståelser for at beskytte sig selv og institutionen mod de fatale konsekvenser som en beskyldning om pædofili kan medføre.

Hvor langt man så skal gå for at undgå sådanne konflikter er en smags sag. Jeg søger i stigende grad at være påpasselig med min planlægning af aktiviteter, min færden og sågar mit sprog. Grænsen går dog for mit vedkommende ved at jeg, i min higen efter at undgå konflikter med nogle forældre, udføre mine opgaver ringere end hvad mine medarbejdere har mulighed for. Så foretrækker jeg i stedet at konfrontere dilemmaet med det mål at blive accepteret som en kvalificeret pædagog studerende på trods af hvilket reservationer forældrene nu engang måtte have omkring mig.

Med hensyn til mit projekt så ser jeg mig selv i stand til at tone ned for min higen efter at få mere effektive resultater i mit projekt og mine pædagogiske mål for til gengæld at vinde mere tillid og samarbejde hos forældrene.

Heldivis for mig er jeg gennem min praktik for det meste kun blevet mødt af godmodige forældre som har set mine tiltag som positive. Og ovenstående dilemmaer har på ingen måde været en overskyggende del af de erfaringer jeg er blevet påført ind til nu.

Så jeg sidder stadigvæk med 12 sæt øjne og øre rettet i min retning. Men hvis man kigger ude i periferien så kan man tæller adskillige dusin ekstra observerende øjne. Fra en pædagogs perspektiv repræsenterer børnene nemlig kun en del af den opmærksomhed som betragter og tolker ens handlinger. Spørgsmålet er så om disse øjne også har ørene med sig når kravende kommer rullende i en jævn strøm fra sidelinien. Jeg takker læserne for deres opmærksomhed !